

introit: *Zbav mě hříchu, očist' yzopem a budu čistý, umyj mě, budu bělejší nad sníh. Dej, at' slyším veselí a radost, at' jásají kosti, jež jsi zdeptal. Odvrát' svou tvář od mých hříchů, zahlad' všechny moje nepravosti. Stvoř mi, Bože, čisté srdce, obnov v mém nitru pevného ducha. Jen mě neodvrhuj od své tváře, ducha svého svatého mi neber! (Žalm 51, 9-13)*

píseň 442

modlitba

čtení: 1. Samuelova 16, 1-13

píseň 165, 1-6

text kázání: Lukáš 11, 34-36

Bratři a sestry,

to dnešní kázání jsem si nadepsal slovy *čisté srdce, čistý pohled*. A kdyby to mělo pokračovat další větou, bylo by tam napsáno: *špinavé srdce, špinavý pohled*. Když člověk vidí věci černě, možná má černo ve svém vlastním srdci. A když bych k tomu přidal známé přísloví, *podle sebe soudím tebe*, tak je určitě k zamyšlení, jestli to co mi vadí na druhých, není vlastně spíše můj problém. Když bych měl zoufale špinavé brýle, jak bych všechno a všechny okolo sebe viděl? Jako špinavé. A přitom stačí vyčistit brýle. Ale není to o brýlích, je to právě o tom čistém srdci! O duchovním zraku. V jedné dětské písni se zpívá: *Já mám Ježíše v duši a mé srdce má uši...* A já podotýkám, že má i oči. Duchovní pohled. Ovšem i ten duchovní pohled může být zaslepený pohled. Člověk může být zaslepen mocí peněz, nebo nějakou zpupností, záští vůči někomu, nebo třeba pýchou, povyšováním se nad druhé. Já jsem něco, ty nejsi nic. Člověk může být oslněn a oslepen nějakou vábivou touhou po bohatství, po vítězství. Po prosazení sebe sama, své pravdy, svého názoru. Je toho mnoho, co může člověka oslepit, v neposlední řadě je to každý hřích a život v nějakém hříchu. Oslepený lidský pohled pak není schopen vidět věci správně. A vidíme to někdy kolem sebe. Říkáme si, ti lidé jsou naivní. Jak někdo může mít takové postoje? A vskutku je to tak, člověk, který krade, si říká, že nezabíjí, že je na tom ještě dobře a vždyť přece okrádá stát, který přece okrádá nás. Anebo ten, který zabíjí, si myslí, že zabíjí k oslavě Boha, jako např. islámští extrémisté. Člověk umí mnohdy ospravedlnit i své špatné chování. *Před Bohem ale můžeme být ospravedlněni pouze vírou v Pána Ježíše Krista*. Takže samospravedlnost je také falešný a zaslepený pohled.

A teď k tomu ty naše lidské oči. O nich je dnes to kázání. Co vidí? Vidí nějakou realitu. Ale vidí skutečnou realitu? Když Hospodin posílá proroka Samuela, aby pomazal místo Saula nového krále, má o takovém králi Samuel svou představu. A když spatřil prvního Jišajova syna Eliaba, statného a velikého to muže, řekl si: „**Jistě tu stojí před Hospodinem jeho pomazaný.**“ Co mu však na to odpověděl Hospodin? „**Nehleď na jeho vzhled ani na jeho vysokou postavu, neboť já jsem ho zamítl. Nejde o to, jak se dívá člověk. Člověk se dívá očima, Hospodin však hledí srdcem.**“ Člověk se dívá očima. Vidí jen část reality. A i my posuzujeme často lidi a události podle toho, co vidíme, nebo slyšíme třeba od druhých. Vidíme fyzickou realitu, např. vysokého muže a malého muže před soubojem. A říkáme si, že víme, kdo se stane vítězem. A právě David proti Goliášovi ukázal, že opravdu vidíme jen část. Nevidíme jen tak do lidského srdce. Ale taky se nedíváme srdcem, díváme se pouze očima. *Na příkladu dvou hrníčků bych vám chtěl ukázat, jak se dívá člověk a co vidí Bůh. Na jedné straně krásný naleštěný hrníček a druhý oprýskaný, ošuntělý. Z kterého byste chtěli pít? Asi z toho hezčího. Ale když se podíváte do nich, tak v tom hezkém je špinavá voda a v tom otlučném čistá voda. Zde vidíme, že důležité je, co je uvnitř, a ne to jak to vypadá na povrchu. A tak např. ženy se mohou malovat, jak chtějí, krásné jsou pouze tehdy, je-li krásné jejich srdce. A možná nám uniká ještě jedna skutečnost. Proč je ten otlučný hrníček na první pohled tak škaredý? Naše mysl může lehce sklouznout k tomu, že si to asi zaslouží a že je to Boží trest. Ovšem když ho poznáte blíže, když poznáte jeho historii, pak zjistíte, že je tak opotřeбенý proto, že je často používaný, protože dává pít čistou vodu potřebným. Čili jinými slovy, tento hrníček slouží, kdežto ten krásný se hodí jen do vitríny za sklo. A vy víte, že to není o hrníčkách, ale o nás lidech. Kým jsi ty? Stojíš za vitrínou, anebo sloužíš?*

Nicméně Bůh nás chce učit, abychom se dívali také srdcem, jako se dívá On. Ovšem, a to bych rád zdůraznil a vracím se tím k tématu kázání, je důležité, v jakém stavu to naše srdce je! To je velice důležité. Ten, kdo je třeba zamilovaný do člověka, který je veliký lotr a darebák, alkoholik, dealer drog a já nevím co ještě, bude tohoto člověka bránit celým svým srdcem. Protože to je jeho láska. A on přece není tak špatný, všichni mu ubližují, on takový není, on za to nemůže. A takových zkraslených a zaslepených pohledů je mnoho a netýkají se jen slepé zamilovanosti. Někdo hájí své děti, protože jsou to jeho děti, a určitě ty cizí děti ublížili mým dětem, a přitom to třeba bylo naopak!

Nebo někdo se rve za svůj projekt a není schopen uznat, že projekt toho druhého je lepší. Máme se co učit, bratři a sestry, v lásce, i my, dospělí!

Pojďme ale k slovům evangelia. Ježíš říká: **Světlem tvého těla je oko. Je-li tvé oko čisté, i celé tvé tělo má světlo. Je-li však tvé oko špatné, i tvé tělo je ve tmě. Hleď tedy, ať světlo v tobě není tmou.** Lidskému oku se říká, okno do duše. A je to tak. V lidském oku lze mnohdy vidět např. zášť, nenávisť, pohrdání, zlost trápení, lež, ale také zamilovanost, upřímnost, smíření a láska. Měli jsme na táboře jednu holčičku, které z očí číselo, jak někomu ublížit. A ona to skutečně dělala. A ptali jsme se jí, proč to dělá, nebyla schopna nám odpovědět. U dětí to někdy můžeme vidět markantně, jak se dítě zadívá, co by vyvedlo. Dospělý si myslí, že to umí lépe skrývat. I tak ale nelze utajit to, co je v jeho srdci. Anebo i v těle. Např. opilost, drogová závislost, Lékař podle očí může vidět, zda dotyčný člověk je zdravý nebo nemocný. Překlad Jeruzalémské bible říká: **Když je tvé oko zdravé, je též celé tvé tělo jasné, ale jakmile je nemocné, je též tvé tělo temné.** Tím samozřejmě ale nechceme říct, že např. šedý zákal signalizuje, že s námi není něco v pořádku. Týká se to především té duchovní roviny a k té se chci vrátit. **Je-li tvé oko čisté, přímé, upřímné,** pak to značí, že tu upřímnost a čistotu máš v sobě. Že i tvé srdce je jasné a plné světla Kristova. A naopak, **je-li tvé oko nemocné (závistivé), je též tvé tělo temné.** Ale nemůže za to oko, protože to oko pouze signalizuje stav nitra člověka. Ten stav temného nitra je v řeckém překladu vyjádřeno slovem *poneros*. Zní to jako ponurost. A co je zajímavé, to slovo má několik významů. Jednak tedy obecně to lze přeložit jako špatné tělo, ve fyzickém slova smyslu pak nemocné, působící bolest, nebo k ničemu se nehodící. V mravním smyslu pak to znamená zlé, ničemné a neřestné. A kdybychom šli ještě hlouběji do důsledku, tak to znamená Ničemník, ale nejen jako člověk, ale také jako Zlý ďábel.

Co to pro nás, bratři a sestry, tedy znamená? Pán Ježíš nás chce tím slovem motivovat k tomu, aby naše oko nebylo špatné a abychom tedy také my nebyli ve tmě! On dále říká: „**Má-li celé tvé tělo světlo a žádná jeho část není ve tmě, bude celé tak jasné, jako když tě osvítlí světlo svou září.**“ Tady Ježíš mluví ze své zkušenosti. V něm není nejmenší tmy. On je plný lásky, plný světla. On miluje každého člověka a nikomu nestrání. A ten, kdo šel k Ježíši blíž, kdo jím nepohrdal, ale naopak Ho přijímal, ten byl tehdy očištěn a naplněn stejným světlem jako On. Ovšem i ty to můžeš zakoušet. Když půjdeš k Němu blíž. Když Ho pustíš do svého života. Ovšem pozor, Ježíšovo světlo je jako rentgen. **A tak jako rentgen může odhalit nemoc v těle, Ježíš odhaluje nemoc našeho srdce.** A já bych chtěl říct, že na rentgen se nemůže chodit pořád, kvůli záření, ovšem v tom Ježíšově světle můžete být, jak dlouho chcete, neškodí vám, naopak velmi prospěje a bude se vám v tom líbit. Když se vrátím k těm lékařům, zvou nás na preventivní prohlídky. Člověk si řekne, to je hezká péče, jsem rád, že má o mě někdo starost. Ovšem druhý si řekne, tam já radši nejdu, ještě by mi něco našli. Ke kterým patříš ty? Najdou-li včas nemoc, dá se to třeba ještě léčit. Ale pokud tam nejdeš a něco máš, žiješ v naivitě sebe sama a přitom nevíš, že jsi nemocný. Pak to bude s tebou horší. Ovšem takto je to stejné i v té duchovní ordinaci Pána Ježíše. Nechodíš-li pravidelně k Němu, nedíváš-li se pravidelně do toho zrcadla Božího slova, nenecháš-li se prosvítit Jeho světlem, pak žiješ v naivitě svého srdce a ani nevíš, že jsi zaslepený! Ani nevíš, že kráčíš do zahynutí, místo k uzdravení a spáse. Zaslepený kráčíš po cestě široké a ani to nevíš! Nezapomenu na **obraz úzké a široké cesty**. Úzká vedla přes hlubokou propast pekla a dala se přejít pouze přes most tvořený Kristovým křížem. Široká byla velmi populární, blikaly na ní reklamy, které zvaly a lákaly k zábavě. A v tom oslnivém falešném umělém světle lidé ani nepozorovali, že jdou do pekla.

Boží slovo je zrcadlem pravdy, které nám ukazuje, jaký je náš skutečný stav. Na co a jak se dívají tvé oči? Je tvůj pohled závistivý? Pak potřebuje proměnu tvé srdce. Je tvůj pohled žádostivý? Pak také potřebuje proměnu tvé srdce. Závist i žádostivost je cesta do pekel. Jak praví Písmo: **Nenasytí se oko viděním.** Člověk je neustále nespokojený a chce víc.

Bratři a sestry, Pán Ježíš po nás chce, abychom mu dali celý svůj život. **Aby žádná jeho část nebyla ve tmě.** Je-li něco v tobě temné, vyznej se z toho Pánu a dovol Mu, ať jeho světlo tě prostoupí i v této temnotě. Dej mu svoji tmu, aby **celé tvé tělo i oko bylo jasné.** Dej Mu to, co víš, že u tebe není v pořádku, pak budeš očištěn, a kdo je čistý, ten uzří Boha. Amen.

Píseň 608 modlitby píseň 420

Slovo poslání: Blaze těm, kdo mají čisté srdce, neboť oni uzří Boha. (Matouš 5,8)

požehnání: Ať Hospodin ti žehná a chrání tě, ať Hospodin nad tebou rozjasní svou tvář a je ti milostiv, ať Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem. Amen. Píseň 489

